

[Oluf Pedersen.]

ske folk bagved. Der var for så vidt ikke andre end det konservative folkeparti, der åbent gik imod. Man så forøvrigt det morsomme, at først udsendte venstre et valgmanifest, hvori partiet ikke vendte sig mod grundskyld, så udsendte det konservative folkeparti et manifest, hvori dette parti vendte sig mod grundskyld, og endelig udsendte de to partier et fællesprogram, og heri så jeg med interesse, at man ikke vendte sig mod grundskyld, og det kan vel ikke have været uden forbindelse med venstres stilling til disse problemer.

Men når man ved et valg fra socialdemokratisk og radikal side går ind for fuld grundskyld, må det også medføre forpligtelser, og ved denne lejlighed skal jeg som sagt slå til lyd for den ene procents grundskyld plus værdistigningen siden sidste vurdering.

Gennemfører man det, kan man antagelig senere og mere fredeligt søge at få gennemført fuld grundskyld, forhåbentlig af et omtrent enigt folketing. Jeg erindrer, at partiet venstre var med til jordlovgivningen af 4. oktober 1919, der i sit princip var gennemførelse af fuld grundskyld.

Man arbejder i kommissionen vedrørende landbrugets kreditforhold med spørgsmålet, om det er muligt at gennemføre en ordning, hvorefter de unge bliver ejere af ejendommene og ikke, som man er på vej til nu, blot forpagtere. Hvis man kan undgå købesummen på jorden, og hvis man kan være sikker på, at staten bærer tabet, hvis jordværdien falder, vil det gøre et sådant generations-skifte lettere. Det er i virkeligheden den bedste løsning på problemet vedrørende landbrugets kreditforhold, et spørgsmål, som har betydning for alle, der interesserer sig for de unge landmænds fremtid. Hvis man følger mit forslag, vil der straks blive midler til at lette skatterne. Jeg regner med, at man i første omgang kunne undvære beskatning af de første 3 000 kr. for alle indkomster, både store og små, foruden at man ved besparelser ville få midler til at

fjerne skatter som tændstiksskat, sukker-skat, kaffeskat og cikorieskat. Jeg indrømmer, at hvis disse skatter skal afskaffes i kraft af besparelser, må det forudsætte, at folketinget holder en ordentlig sommerferie. Jeg vil ikke sige som den konservative borgmester i Gentofte, der sagde, at vi trængte til, at folketinget holdt 4—5 års ferie. Det tror jeg er forkert; men jeg tror nok, at det danske samfund ville være godt tjent med, at folketinget holdt nogle måneders sommerferie, så at adskillige af de lovforslag, der til dato er fremsat, ikke kom til behandling. Jeg tror, det ville være til gavn både for dem, der skal udrede udgifterne ifølge denne lovgivning og også for folketinget selv, så det skulle der kunne blive enighed om.

Hvis man gennemfører en sådan lettelse for de første 3 000 kr. for samtlige indkomster, vil det i forbindelse med afskaffelse af indirekte skatter betyde, at man sænker leveomkostningerne og derved naturligvis også sænker pristallet, som er udtryk for leveomkostningerne. Herved sænker man yderligere de offentlige udgifter og får så midler til endnu større skattelettelser. En sænkning af skatterne og lettelse i byrderne for arbejdere og virksomheder vil betyde, at man kan nå frem til fuld beskæftigelse og højere levestandard for den arbejdende befolkning.

Rent principielt mener vi, som jeg før gav udtryk for, at den egentlige arbejdsindkomst bør være fri. Vi ser med sympati på den fritagelse, som lovforslaget indeholder, men ønsker, at denne fritagelse skal gælde alle, dog således at den stigende skala blev bibeholdt for de store indkomsters vedkommende, men at lettelsen blev ligelig og derfor også kommer til at virke på udregningen af leveomkostningerne.

Efter min mening bør værnescatten udskrives med så høje beløb, at den kan dække samtlige militærudgifter, så folk kunne se, hvad forsvaret koster. Jeg tror, det ville medvirke til at få udgifterne sat ned, og jeg ville hilse det med tilfredshed, hvis vi